

B. Hvilke ydelser

Lovforslaget giver alene mulighed for skattefrihed for nærmere bestemte uddannelsesydelser, der betales af arbejdsgivere m.fl.

Lovforslaget omfatter således skattefrihed for følgende ydelser:

- skole- eller deltagerbetaling,
- bog- og materialeudgifter,
- godtgørelser til dækning af udgifter til kost, småformødenheder og logi og
- befordringsgodtgørelser.

Skole- og deltagerbetaling

Udgifter til skole- eller deltagerafgifter er direkte afledt af den enkelte uddannelse og er derfor omfattet af den foreslåede skattefrihed.

For visse typer af uddannelser, f.eks. mekanikeruddannelsen, gælder, at der som et lovpligtigt element i uddannelsen indgår erhvervelsen af det lille kørekort (kørekort til almindelig bil). Det lille kørekort er således en nødvendig del af uddannelsen og kan ikke fravælges af den person, som er under uddannelse, eller af dennes arbejdsgiver. I disse særlige situationer, hvor arbejdsgiveren således i henhold til lov eller bekendtgørelse har pligt til at afholde udgiften til kørekortet for sine medarbejdere, vil udgiften ifølge forslaget være omfattet af skattefriheden. Lovforslaget giver derimod ikke skattefrihed for ydelser til dækning af udgifter til erhvervelse af det lille kørekort i andre tilfælde, idet udgiften hertil anses for at være af så privat karakter, at der ikke kan ske skattefri dækning af udgiften.

Bog- og materialeudgifter

Skattefriheden omfatter udgifter til bøger og materialer i det omfang, disse er relevante og dermed nødvendige for uddannelsens gennemførelse.

Godtgørelser for udgifter ved logi, kost og småformødenheder

Skattefriheden omfatter udgifter til logi, kost og småformødenheder i det omfang, uddannelsen måtte give anledning til udgifter hertil. Der kan kun opnås skattefrihed for sådanne godtgørelser, når modtageren af ydelsen på grund af afstanden mellem bopæl og uddannelsessted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl.

For sædvanlige udgifter til logi, kost og småformødenheder foreslås det, at de skattefri standard-satser, som kan udbetales i forbindelse med tjenesterejser, dvs. de satser, som er foreslået i dette lovforslags § 9 A, stk. 2, nr. 1 og 4, jf. § 9 A, stk. 3, kan benyttes i ste-

det for de faktiske udgifter. I de tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke dækker udgifter til logi, kost og småformødenheder ved udbetaling af en skattefri godtgørelse, kan arbejdsgiveren i stedet skattefrit dække dokumenterede udgifter til logi, kost og småformødenheder.

Den skattefri rejsegodtgørelse til kost og småformødenheder, som kan udbetales efter § 9 A, stk. 2, nr. 1, kan dog kun udbetales skattefrit i de første 12 måneder på et midlertidigt arbejdssted. For at opnå størst mulig ligestilling foreslås det at anvende en tilsvarende tidsbegrænsning i forbindelse med kost og småformødenhedsudgifter, som afholdes i forbindelse med uddannelser og kurser. Efter forslaget vil der således kun kunne udbetales en skattefri godtgørelse til dækning af udgifter til kost og småformødenheder i de første 12 måneder af opholdet på studiestedet.

Den skattefri logigodtgørelse, som kan udbetales til dækning af udgifter til logi afholdt i forbindelse med uddannelse eller kurser, er efter forslaget ikke omfattet af en tidsbegrænsning, idet en sådan heller ikke er foreslået at skulle gælde for den skattefri logigodtgørelse, som kan udbetales i forbindelse med tjenesterejser, jf. dette forslags § 9 A, stk. 2, nr. 4.

Ansatte m.v., der hver dag kører frem og tilbage mellem uddannelsesstedet og bopælen, kan ikke få en skattefri godtgørelse til dækning af kost og småformødenheder, men kan skattefrit få eventuelle udgifter hertil dækket mod dokumentation.

Befordringsgodtgørelse

De gældende regler i ligningslovens §§ 9 C og D om befordringsfradrag mellem hjem og arbejdsplads og reglerne i ligningslovens § 9 B om udbetaling af skattefri befordringsgodtgørelse, hvor det er en forudsætning for både befordringsfradrag og for skattefri godtgørelse, at der er tale om befordring til en arbejdsplads, berøres ikke af lovforslaget. Et uddannelsessted betragtes stadig kun som en arbejdsplads, hvis der er tale om undervisning i efteruddannelsesøjemed som et led i arbejdet. Derimod er et sted, hvor den pågældende modtager undervisning som led i en grund- eller videreuddannelse, ikke en arbejdsplads.

Personer, som befordrer sig til et uddannelsessted, hvor den pågældende modtager undervisning i efteruddannelsesøjemed som led i arbejdet, kan således fortsat anvende reglerne i §§ 9 B-D.

Det foreslås som et supplement til disse regler, at der for befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og uddannelsesstedet eller kursusstedet via den normale transportvej kan udbetales skattefri befordringsgodtgørelse beregnet på grundlag af satsen, som Ligningsrådet fastsætter efter ligningslovens § 9 C,